

OPINIÓ PRESIDENT DE FUNDIPAU -
15 maig 2020 2.00 h

OPINIÓ

General Villarroya... Li han fet una mala jugada

ANTONI SOLER RICART - PRESIDENT DE FUNDIPAU

[Felicitats!, Miquel Àngel. Avui, en el teu 63è aniversari, pren-t'ho com un regal, et faig arribar les reflexions de l'Antoni Soler, docent, escriptor i president de FundiPau. Militant del pacifisme i la no-violència des dels anys 70, és diplomata en cultura de pau per la UB. Atentament, Lluís-Ignasi Pastrana Icart]

Renuncio que em defensin fent mal, destruint, matant o amenaçant. No és aquesta la mena de seguretat que desitjo

Benvolgut senyor Villarroya, cap de l'Estat Major de la Defensa, no ens coneixem personalment i per aquest motiu vull començar demanant-li disculpes per dirigir-me a vostè. Ho faig amb tota humilitat i amb tot el respecte, però també amb tota la dignitat de simple ciutadà que se sent corresponsable del funcionament de la comunitat. Entenc que el seu càrrec públic i les seves recents aparicions als mitjans de comunicació m'autoritzen a fer-ho.

Vostè és un militar, representa els exèrcits. Aprecio i valoro molt, de les persones que com vostè els integren, la seva disposició per al servei

immediat, per afrontar riscos, fins i tot per arriscar la pròpia vida. Agraixo aquesta generositat, que per altra banda no és en absolut exclusiva del món militar. En situacions de crisi no hi ha res pitjor que la passivitat, la indiferència o mirar cap a una altra banda. Davant del patiment de les persones, actuar és un imperatiu moral. Però això no avala qualsevol forma d'actuació.

Quina és la forma d'actuació pròpia dels exèrcits? Els exèrcits han estat creats, pensats i dissenyats per a la guerra o, si més no, per ser un element dissuasiu. Amb aquesta finalitat se'ls dota de l'instrumental adequat i se'ls entrena per ser capaços d'exercir la màxima violència. Davant d'un problema, la forma d'actuar pròpia de l'exèrcit és, per tant, imposar-se per la força, ja sigui amb l'amenaça o amb l'exercici de la violència armada. Naturalment, de forma lateral, poden fer altres funcions. Però aquestes no els són pròpies, no justifiquen la seva existència i poden ser fetes molt més eficaçment pels cossos professionals adequats a cada cas. Agraixo la seva generosa disposició a arriscar la vida per una bona causa, però no vull ni puc acceptar de cap manera la seva disposició a matar, a destruir altres vides, a imposar-se per la força per cap causa. No vull sentir-me amenaçat, però tampoc vull sentir-me emparat per l'amenaça feta sobre d'altres. Renuncio que em defensin fent mal, destruint, matant o amenaçant. No és aquesta la mena de seguretat que desitjo. La seguretat que desitjo no és la que ve de la força, sinó de l'esforç; no la que ve de la imposició, sinó de la compassió; no de la duresa, sinó de la tendresa; no la de la competició, sinó la de la col·laboració; no la de l'amenaça, sinó la de la mà estesa; no la de la violència, sinó la de la pau. També és la seguretat que desitjo per a vostè i per a les persones que vostè estima.

Deixi'm que li digui que em sembla que li han fet una mala jugada. Donar-li protagonisme a vostè, expert militar, en una situació de crisi sanitària és fer-li un flac favor. També ho seria donar-lo a un metge en un problema urbanístic, o a un arquitecte en una plaga agrícola... El risc de desafinar és molt gran. Però en el cas que ens ocupa encara ha estat més greu, ja que justament ha contraposat els dos models de seguretat. Ha posat en evidència que els exèrcits no poden protegir-nos de les necessitats reals i properes i ha estès la convicció de com ens hauria anat de bé disposar d'una part del pressupost militar per a sanitat o altres serveis socials, que hem descobert tan mancats.

I acabo amb una petició agosarada i un desig: li demano humilment que s'atreveixi a renunciar a la guerra, ni com a possibilitat, i li desitjo sincerament que visqui en pau.

NOTÍCIES RELACIONADES

No caiguem en la trampa de la militarització

Al JEMAD, pel desarmament

La servitud pel deute és la principal amenaça a la sobirania

La 'B.O.' de Miguel Ángel Villarroya, cap de l'estat major de Defensa